

Ο Αυστραλίας Μακάριος για το «παράδοξο» της Ορθοδοξίας όπου ένας μαθητής γίνεται προδότης και μια πόρνη γίνεται αγία

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Μη φοβάστε να αγαπήσετε τον Θεό και τον άνθρωπο. Μη φοβάστε να κενωθείτε», προέτρεψε πατρικά ο [Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#) τους πιστούς της Ενορίας του Αγίου Σπυρίδωνος, στο προάστιο Kingsford του Σύδνεϋ.

Ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε την Ενορία τη Μεγάλη Τρίτη, το απόγευμα, και χοροστάτησε στην τρίτη Ακολουθία του Νυμφίου (Όρθρος Μ. Τετάρτης), πλαισιούμενος από τον Ιερατικώς Προϊστάμενο, π. Στυλιανό Σκούτα, και τον συνεφημέριό του, π. Σταύρο Ιβανό.

Κατά την Ακολουθία, αποδόθηκε εμμελέστατα από τους ψάλτες της Ενορίας και

από μαθητές του Ελληνορθόδοξου Κολλεγίου του Αγίου Σπυρίδωνος, το περίφημο Τροπάριο της Κασσιανής. **Η προσωπικότητα, οι αρετές και το υμνογραφικό έργο της Αγίας Κασσιανής, επαινέθηκαν δεόντως από τον Αρχιεπίσκοπο κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του.**

Εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος εστίασε την προσοχή του στο «ποιητικό αριστούργημα» που συνέθεσε η Κασσιανή, το «Η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή...», και ερμήνευσε καταλλήλως το γεγονός της αλείψεως των ποδών του Κυρίου με πολύτιμο μύρο από μια πόρνη γυναίκα. Κατά την ευαγγελική αφήγηση, που αποτέλεσε την πηγή εμπνεύσεως της Αγίας Κασσιανής, η απόκριση του Χριστού ήταν: «Ἀφέωνταί αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ».

Στη φράση αυτή, όπως επισήμανε ο Αρχιεπίσκοπος, αποτυπώνεται η πρώτιστη προϋπόθεση για την είσοδό μας στη Βασιλεία του Θεού. «Η αγαπώσα καρδιά είναι που σώζει τον άνθρωπο», υπογράμμισε, ενώ όλες οι υπόλοιπες αρετές έπονται. «Όσο περισσότερο αγαπά κανείς τον Θεό και τον πλησίον», συμπλήρωσε, «τόσο πιο εύκολα εισέρχεται στον παράδεισο». Γι' αυτό και παρότρυνε το εκκλησίασμα: «Αγαπήστε όσο μπορείτε. Δώστε την καρδιά σας. Μην φοβάστε να αγαπήσετε τον Θεό και τον άνθρωπο. Μην φοβάστε να κενωθείτε. Διότι κένωση σημαίνει ότι αφήνω τον εαυτό μου στην άκρη και ταπεινώνομαι για τον πλησίον και για τον Θεό».

Επιπλέον, ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος σημείωσε το παράδοξο του γεγονότος ότι μία αμαρτωλή γυναίκα, λόγω του ότι «ἠγάπησε πολύ», κατόρθωσε να διαβεί τις θύρες του παραδείσου, σε αντίθεση με τον Ιούδα, έναν μαθητή του Χριστού, ο οποίος έμεινε έξω από τη Βασιλεία Του, καθότι τον πρόδωσε. Πρόκειται για μια παραδοξότητα που συναντάται μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία, όπως επισήμανε ο Σεβασμιώτατος, διότι σε άλλα δόγματα και θρησκείες υπάρχει μία δυσκολία στην αποδοχή τέτοιων αλλαγών που είναι απόρροια της μετανοίας. «Τα παράδοξα συμβαίνουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία και είναι ευχάριστα παράδοξα», τόνισε καταληκτικά, «διότι δίδουν σε όλους μας την ελπίδα της σωτηρίας».

